

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 753/2539

๓๘ พนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมา โจทก์ ร้อยตำรวจโทโอภาส มุสิกกุล กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, 148 (3) มาตรา 337, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 5, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 5, ป.อ. มาตรา 148, ป.อ. มาตรา 337

ย่อ / หลักกฎหมาย

พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 5 (1) (ก) ได้บัญญัติยกเว้นมิให้ใช้บังคับแก่อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนของราชการทหารและตำรวจที่มีหรือใช้ในราชการ เมื่ออาวุธปืนของกลางเป็นของกรมตำรวจและจำเลยที่ 1 เบิกมาใช้ในราชการโดยชอบ จำเลยที่ 1 จึงไม่มีความผิดฐานมีอาวุธปืนของกลางไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต แม้จะไต่ความว่าจำเลยที่ 1 เบิกอาวุธปืนของกลางมาตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2532 และมีได้ส่งคืนเพื่อตรวจสอบในกำหนด 1 เดือนก็ตาม ก็เป็นเรื่องผิดระเบียบภายในของกรมตำรวจ หากทำให้การกระทำที่ไม่เป็นความผิด กลับกลายเป็นความผิดขึ้นไม่ จำเลยที่ 1 รับราชการตำแหน่งรองสารวัตรแผนก 5 กองกำกับการ 2 กองปราบปราม กรมตำรวจ ที่กรุงเทพมหานคร จำเลยที่ 1 ได้ยื่นใบลาขอยกหยุดพักผ่อนประจำปีตั้งแต่วันที่ 22 ถึงวันที่ 29 กันยายน 2532 และได้เดินทางไปเที่ยวที่อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนครราชสีมา ต่อมาถูกจับและยึดอาวุธปืนของกลางได้ในวันที่ 3 ตุลาคม 2532 ที่ห้องพักโรงแรมพลาซ่า อำเภอสุโขทัย-ลก และจำเลยที่ 1 พาอาวุธปืนของกลางติดตัวไปโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ถือได้ว่าจำเลยที่ 1 พาอาวุธปืนของกลางไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร ทั้งการพาอาวุธปืนของกลางดังกล่าวไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะนั้น จำเลยที่ 1 มิได้อยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ราชการเนื่องจากจำเลยที่ 1 มิได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการในท้องที่ดังกล่าว จำเลยที่ 1 จึงมีความผิดฐานพาอาวุธปืนของกลางไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุอันควรด้วย จำเลยที่ 1 กับพวกอีกหนึ่งคนมาที่บ้านผู้เสียหายแนะนำตัวว่าซื้อร้อยตำรวจโท อ.มาจากกองปราบปรามมาทำงานโดยขอความช่วยเหลือค่าใช้จ่ายและถามผู้เสียหายว่าจะให้เท่าใด ผู้เสียหายเป็นนักการพนันเข้าใจว่าเจ้าพนักงานตำรวจกองปราบปรามมาขอเงินแล้วจะถูกจับกุม เพราะในบ้านของผู้เสียหายมีการลักลอบเล่นการพนันเป็นประจำ จึงบอกว่าจะให้ 10,000 บาท จำเลยที่ 1 ขอ 15,000 บาท ผู้เสียหายจึงให้เงินจำนวนดังกล่าว จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่าจำเลยที่ 1 มิได้แก้มือว่าหาผู้เสียหายในข้อหาใด ทั้งจำเลยที่ 1 มิได้ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบแต่ประการใด จำเลยที่ 1 เพียงแต่พูดขอเงินค่าใช้จ่ายเป็นส่วนตัว ซึ่งผู้เสียหายจะให้หรือไม่ก็ได้จำเลยที่ 1 มิได้กระทำการอันใดอันเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งข่มขืนใจผู้เสียหายให้มอบเงิน จำเลยที่ 1 ยังไม่มีความผิดตาม ป.อ.มาตรา 148 จำเลยที่ 1 เรียกเงินจาก ส.และ อ.ผู้เสียหายแต่ละรายหากไม่ยอมให้เงินจะจับกุม จนผู้เสียหายทั้งสองรายกลัวจึงยอมให้เงินแก่จำเลยที่ 1 แม้ผู้เสียหายทั้งสองเป็นเจ้ามือสลากกินรวบ ซึ่งเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.การพนันแต่ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 มีหลักฐานยืนยันการกระทำผิดของผู้เสียหายทั้งสองรายนี้ทั้งตามพฤติการณ์ที่จำเลยที่ 1 เรียกเงินจากผู้เสียหายหลายรายในเวลาไล่เลี่ยกันแสดงว่าจำเลยมีเจตนามาแต่แรกที่จะใช้อำนาจในตำแหน่งเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิด ข่มขืนใจและจูงใจให้ผู้เสียหายทั้งสองมอบเงินให้แก่จำเลยที่ 1 โดยขู่

ถ้าไม่ให้เงินก็จะจับกุม การกระทำความผิดกล่าวจึงเป็นการแสวงหาผู้เสียหายเพื่อเรียกร้องเอาเงินเท่านั้น ดังนั้นการที่จำเลยที่ 1 เรียกร้องเงินจากผู้เสียหายทั้งสองราย หากไม่ยอมให้จะจับกุมจึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบตามป.อ. มาตรา 148 และเป็นการข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้ทรัพย์สินแก่จำเลยที่ 1 ตามป.อ. มาตรา 337 จำเลยที่ 1 เรียกร้องเงินจาก พ. ผู้เสียหายโดยกล่าวในทำนองว่าถ้าไม่ให้เงินจะทำการจับกุมหญิงที่รับจ้างค้าประเวณี พ.ตกลงให้เงินแก่จำเลยที่ 1 เพราะ พ.เป็นหัวหน้าผู้อำนวยการคุมผู้หญิงที่ประกอบอาชีพค้าประเวณีในเขตอำเภอสุโขทัย-ลก และ พ.ตกลงให้เงินเพราะไม่ต้องการให้เกิดความวุ่นวายในพวกสมาชิกหญิงที่มีอาชีพรับจ้างค้าประเวณี ดังนั้นการที่จำเลยที่ 1 เรียกร้องเงินจาก พ.ผู้เสียหาย หากไม่ยอมให้จะจับกุมหญิงที่รับจ้างค้าประเวณี ซึ่งอยู่ในความดูแลของพ.ผู้เสียหาย โดยพฤติการณ์ตามที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว จำเลยที่ 1 มีเจตนาฆ่าแต่แรกที่จะใช้อำนาจในตำแหน่งเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิด ข่มขืนใจให้ พ.ผู้เสียหายมอบเงินให้แก่จำเลยที่ 1 โดยเชื่อว่าถ้าไม่ให้เงินก็จะจับกุมหญิงค้าประเวณีซึ่งอยู่ในความดูแลของ พ. ผู้เสียหายทั้งที่ไม่ปรากฏว่าขณะข่มขู่ดังกล่าวมีการค้าประเวณีกันจริง กรณีจึงเป็นการแสวงหาเงินขึ้นเพื่อจะเรียกเอาเงินเท่านั้นเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบตาม ป.อ.มาตรา 148 และเป็นการข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้ทรัพย์สินแก่จำเลยที่ 1 ตาม ป.อ. มาตรา 337 ความผิดกระทงที่หนักที่สุดที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 นั้นเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา 148 ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกิน 10 ปีขึ้นไป กรณีจึงต้องด้วย ป.อ. มาตรา 91 (3) ซึ่งเมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วโทษจำคุกทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินกำหนด 50 ปี

องค์คณะ

อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ · จเร อำนวยวัฒนา · อรุณ น้าประเสริฐ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/753/2539>